

Arrest

nr. 282 492 van 23 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. RAHOU
Vlasmarkt 25
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. RAHOU en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Aghem etnie. U bent geboren X 1994 in X, North-West Region. Als kind gaat u in Kwakwa, South-West Region, wonen bij een pleeggezin. U werkt o.m. als handelaar en chauffeur. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

U wordt door Jean-Claude Onana, een politicus en lid van de regeringspartij, aangeworven als privéchauffeur. U dient zijn kinderen naar school te brengen.

Op 13 april 2018 wordt Kwakwa aangevallen door het leger. Jongeren worden opgepakt op verdenking van samenwerking met de Engelstalige afscheidsbeweging. Wanneer jongeren zich verzetten tegen de militairen, doet u mee. U wordt samen met enkele anderen opgepakt. Jullie worden allemaal in een gebouw dat aan Jean Claude Onana toebehoort vastgehouden. Na twee weken worden jullie naar Yaounde getransporteerd. Het transport wordt aangevallen en u weet te ontkomen.

U verlaat Kameroen in mei 2018. U reist via Nigeria en Turkije naar Griekenland. U dient op 6 november 2018 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Griekse asielautoriteit. Dit wordt u op 21 november 2019 geweigerd. U verlaat Griekenland echter al op 13 oktober 2019 en reist naar België. U dient op 15 oktober 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In België begint u de strijd te steunen door het leveren van financiële bijdragen en het volgen van online vergaderingen. U heeft hepatitis B en vreest eveneens een gebrek aan medische verzorging.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een geboorteakte, een rijbewijs, een medisch attest en uw bijlage 26 neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hoewel u verklaart dat de Griekse asielautoriteit geen beslissing genomen heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (Verklaring DVZ, vraag 22 + notities CGVS, p. 32), blijkt uit de beschikbare informatie dat de Griekse asielautoriteit uw verzoek afgewezen heeft (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Griekenland, ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds op voorhand.

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kwakwa in South-West Region (notities persoonlijk onderhoud dd. 18/05/2022 (verder notities CGVS), p. 7), in Engelstalig Kameroen. U verklaart dat u door het Kameroense leger werd opgepakt en gedurende 2 weken werd vastgehouden omdat u demonstreerde tegen de soldaten toen zij uw dorp aanvielen (notities CGVS, p. 23-24). U verklaart verder dat u niet naar Kameroen kan terugkeren omdat uw werkgever Jean-Claude Onana met het leger samenwerkt, betrokken is bij de overheid en u eveneens problemen zal bezorgen.

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uit volgende vaststellingen blijkt immers dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde (recente) herkomst uit Kwakwa, South-West Region, in Engelstalig Kameroen.

Gevraagd naar de laatste grote gebeurtenis in Kwakwa voor u vertrok, verklaart u dat de raid in april 2018 gebeurde (notities CGVS, p. 16). Gevraagd wat er toen gebeurde, blijkt uit uw verklaringen dat ze (het leger, het regime) de jongeren steeds wil onderdrukken, dat er separatistische strijders zijn en dat het leger door de aanvallen op dorpen in de Engelstalige regio de toegang tot Nigeria kan behouden en mensen kunnen tegenhouden. Gevraagd of er niets gebeurd was in Kwakwa, geen aanvallen of manifestaties, die aanleiding gaven tot deze aanval, verklaart u dat er wel manifestaties waren in grotere dorpen zoals in Mbonge, maar dat Kwakwa een klein dorp is en dat er niets gebeurd was.

Gevraagd of er maar één raid in Kwakwa gebeurde, of meerdere, verklaart u dat er van 13 tot en met 15 april 2018 aanvallen gebeurden (notities CGVS, p. 17). Gevraagd of er aanvallen gebeurden in een periode van 6 maanden voor de door u aangehaalde raid, verklaart u eerst dat er vele aanvallen waren en dat er niets over was van Kwakwa toen u "vrijgelaten" werd. Nogmaals gevraagd of er in de 6 maanden voor uw arrestatie aanvallen waren, verklaart u uitdrukkelijk dat het niet in Kwakwa was en noemt u enkele dorpen en steden in de omgeving. Opgemerkt dat het over Kwakwa ging en **ter bevestiging gevraagd of dat dorp in die periode voor uw arrestatie niet aangevallen werd, bevestigt u dat.** Gevraagd of er in de laatste 6 maanden voor uw vertrek uit Kwakwa iets anders in Kwakwa zelf gebeurd was, verklaart u dat er wel militaire trucks voorbijkwamen om te surveilleren in de regio, maar dat ze gewoon passeerden en weer verder gingen zonder dat ze iets deden. Later blijkt uit uw verklaringen dat Kwakwa in de **avond** werd aangevallen (notities CGVS, p. 26). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat soldaten het **buurdorp Kombone binnendrongen op 14 januari 2018 en er een veiligheidsoperatie ondernamen na de moord op twee gendarmen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).** Uit deze zelfde informatiebron blijkt dat de veiligheidsdiensten de daaropvolgende ochtend van Kombone naar het buurdorp Kwakwa gingen en dat huizen en bezittingen op grote schaal vernietigd werden. Het is niet aannemelijk dat u helemaal geen weet heeft van de aanval op Kwakwa en Kombone in de maand januari 2018. Geconfronteerd met uw onwetendheid omtrent deze aanval, verklaart u vooral in Buea geweest te zijn en er gewoond te hebben (notities CGVS, p. 27), wat in tegenspraak is met uw eerdere verklaringen dat u als kind in Buea woonde (notities CGVS, p. 10) en u voor uw vertrek uit Kameroen 20 jaar in Kwakwa verbleef (Verklaring DVZ, vraag 10). Bovendien bezocht u uw (pleeg)ouders in Kwakwa, waardoor u toch op de hoogte moet zijn geweest van eerdere aanvallen op het dorp. Uw verklaringen komen niet overeen met de informatie waar het CGVS over beschikt, wat de geloofwaardigheid van uw herkomst grondig aantast.

Daarenboven, gevraagd wat u over **Kembone** weet, denkt u dat het de naam van Jean Claude is (notities CGVS, p. 15), maar herkent u het niet als een buurdorp (informatie toegevoegd in uw administratieve dossier). De gevraagde dorpen Bole, Marumba en Boa herkent u evenmin. Hoewel u wel weet dat het dorp Kwakwa onder de stad Mbonge valt (notities CGVS, p. 10), kan u de **ligging van Mbonge niet correct situeren.** U verklaart immers dat u van Kwakwa eerst door Buea moet gaan om naar Mbonge te gaan. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat Kwakwa gelegen is op de weg die van Kumba naar Mbonge leidt, en dat u dus allerm minst via Buea – wat ten zuiden van Kumba gelegen is - naar Mbonge moet gaan. Het is verder evenmin aannemelijk dat u **tussen Kwakwa en de grensovergang Ekok enkel het dorp Ekom weet te situeren (notities CGVS, p. 26-227), hoewel uit uw verklaringen blijkt dat het een dag duurt om de afstand tussen Kwakwa en de grens te overbruggen.** Uw onwetendheid omtrent dorpen in de omgeving van Kwakwa tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw herkomst uit Kwakwa verder aan.

Aangaande Jean Claude, uw werkgever in Kwakwa, wordt verder opgemerkt dat u voor het CGVS aanvankelijk verklaart dat zijn volledige naam **Jean Claude Onana** is (notities CGVS, p. 14) en dat hij geen andere namen heeft. Later gevraagd wat u weet over het plaatsje Kembone, verklaart u te denken dat het één van de namen van Jean Claude is (notities CGVS, p. 15). Voor de DVZ verklaarde u echter meermaals voor **Jean Claude Mbaye** gewerkt te hebben (Verklaring DVZ, vraag 12 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Verder verklaart u de ene keer dat **Jean Claude altijd in de hoofdstad** is (notities CGVS, p. 15), om later te verklaren dat hij **ook in Kwakwa was op het moment dat Kwakwa aangevallen** werd en u werd vastgehouden (notities CGVS, p. 29-30) en dat u hem toen zelfs gezien heeft. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw werkgever in Kwakwa, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst en problemen verder aantast.

Gelet op het voorgaande maakt u uw recente herkomst uit Kwakwa, South-West Region, niet aannemelijk.

Daarenboven legt u **inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af m.b.t. het door u geopperde asielrelaas, nl. dat u twee weken werd vastgehouden door het Kameroense leger omdat u deelnam aan een protestactie in Kwakwa en Jean Claude Onana u eveneens problemen zal bezorgen (notities CGVS, p. 23-24).**

Zoals eerder reeds opgemerkt legt u **tegenstrijdige verklaringen af aangaande de naam van Jean Claude** (zie supra). Verder verklaart u voor het CGVS dat hij lid is van de overheidspartij CPDA (notities CGVS, p. 14), hoewel uit beschikbare informatie blijkt dat de overheidspartij CPDM (Cameroon People's Democratic Movement) is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Bovendien verklaart u voor de DVZ dat u Jean Claude informeerde over de kritieke situatie (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1 + vraag 3.5), nl. dat het dorp aangevallen werd, en dat u bij Jean Claude opgepakt werd door militairen, hoewel u voor het CGVS verklaart dat u Jean Claude pas zo'n 4 dagen na uw arrestatie zag (notities CGVS, p. 29-30). **Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dus dat u hem niet informeerde over de situatie voor u gearresteerd werd.** Verder verklaart u voor de DVZ dat u samen met andere personen **in een kooi voor kippen opgesloten** werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1 + vraag 3.5), hoewel u voor het CGVS verklaart dat u in een **opslagplaats** voor o.m. koffie en kokos werd vastgehouden (notities CGVS, p. 24 + p. 31-32). Verder verklaart u meermaals na twee weken **vrijgelaten** te zijn (notities CGVS, p. 17 + p. 24), terwijl u elders verklaart dat u **ontsnapt bent toen het transport waarmee u naar een andere stad gebracht werd in een hinderlaag gelokt en aangevallen werd** (notities CGVS, p. 24 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gevraagd of u na uw aankomst in België nog iets gehoord heeft over Jean Claude, verklaart u niets meer over hem te weten (notities CGVS, p. 25-26), maar denkt u dat hij nog steeds actief lid is van de politieke partij. Gevraagd of u daarnaast nog iets over hem gehoord heeft en dat u met hem ook niet meer gesproken heeft, verklaart u niet met hem gesproken te hebben. Later tijdens het onderhoud gevraagd of u **sinds april 2018 nog iets over hem gehoord heeft, antwoordt u ontkennend** (notities CGVS, p. 30). Gevraagd waarom u denkt dat u actueel nog problemen krijgt aangezien u al 4 jaar geleden Kameroen verlaten heeft, legt u zeer algemene verklaringen af aangaande de Engelstalige crisis en dat mensen uit de diaspora gevisieerd worden (notities CGVS, p. 32-33), "u kan er echter niet precies over vertellen, maar ze kunnen u naar Jean Claude overbrengen." Uit uw verklaringen omtrent uw contacten met uw familie in Kameroen blijkt evenmin dat zij actueel enige problemen ondervinden omwille van uw betrokkenheid bij de gebeurtenissen in Kwakwa (notities CGVS, p. 8-9 + p. 18-20).

Gezien het voorgaande, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. de problemen die u zou gehad hebben met het Kameroense leger en Jean Claude Onana. Dit ondermijnt uw verblijf in de regio South-West nog meer.

Verder verklaart u niet terug te kunnen keren naar Kameroen omdat u de strijd helpt door uw financiële bijdragen aan de Ambazonia Southern Cameroonians en deel te nemen aan online vergaderingen (notities CGVS, p. 24-25).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft dat u reeds voor uw aankomst in België door het Kameroense regime gevisieerd werd (zie supra). Wat betreft uw activiteiten in België geldt een bijzondere bewijslast. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en de verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, o.m. met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene die door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. **Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België lid bent van Ambazonia Southern Cameroonians, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.** U maakt het immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België.

Dit blijkt des te meer aangezien uit uw verklaringen niet blijkt dat de Kameroense autoriteiten actueel op de hoogte zijn van uw voormalige lidmaatschap bij Ambazonia Southern Cameroonians en uw beperkte activiteiten in België. Immers, gevraagd of iemand u in de 2 jaar dat u lid bent van deze groepering u gesproken heeft over uw deelname aan de online vergaderingen of uw financiële bijdragen aan deze groepering, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 24-25). Verder blijkt uit de contacten met uw familie (notities CGVS, p. 8-9 + p. 18-20) niet dat uw familie door de autoriteiten aangesproken worden omtrent uw activiteiten in België.

Het is verder niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen politieke activiteiten ontwikkelen en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat.

Gelet op deze vaststellingen maakt u het niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten actueel op de hoogte zijn van uw lidmaatschap bij een vereniging van de Zuidelijk Kameroeners in België en dat u omwille hiervan geïdendeerd wordt.

U verklaart verder dat u evenmin naar Kameroen kan terugkeren omwille van uw medische situatie, u heeft immers hepatitis B (notities CGVS, p. 33). U verklaart hieromtrent enkel dat u er niet behandeld kan worden en dat er geen controle zal zijn. Gevraagd hoe het komt dat ze u in Kameroen niet kunnen behandelen, verklaart u dat er **geen goede medische faciliteiten** zijn. Hoewel u verklaart dat het als iets slecht en niet normaal gezien wordt, legt u zelf geen verklaringen af omtrent uw medische situatie wanneer gevraagd wordt naar de redenen dat u niet kan terugkeren naar Kameroen (notities CGVS, p. 23-24). Voor de DVZ legt u bovendien geen verklaringen af waaruit blijkt dat uw medische situatie een reden is dat u niet naar Kameroen kan terugkeren (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8).

De situatie van personen met hepatitis B in Kameroen is bovendien niet van die aard om te besluiten dat elke persoon met hepatitis B, louter omwille van zijn of haar medische situatie een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concrete, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond.

Uit informatie blijkt immers niet dat er gewelddadige acties ondernomen worden tegen personen met hepatitis B (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien blijkt uit informatie dat de Kameroense overheid werkt aan de verzorging, behandeling en steunverlening aan personen met hepatitis B en dat er wordt gewerkt aan preventiecampagnes.

Uit het voorgaande blijkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dermate geïdendeerd en systematisch gediscrimineerd te zullen worden dat u hiervoor nood zou hebben aan internationale bescherming, te meer nu op verschillende niveaus in Kameroen, zowel van overheidswege als door diverse (internationale) organisaties en instellingen, inspanningen worden geleverd voor de verbetering van de levensomstandigheden van personen met hepatitis B, m.b.t. zowel de gezondheidszorg als stigmatisering. U toont bijgevolg niet aan dat er in uw concreet geval sprake is van zeer uitzonderlijke omstandigheden en dat de mogelijke discriminatie die u eventueel zou ondergaan in geval van terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw besmetting met het hepatitis B-virus een vervolging inhoudt in de zin van artikel A (2) van het Verdrag van Geneve.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u wel degelijk over een netwerk in Franstalig Kameroen beschikt. De broer en zus van uw moeder wonen immers in Douala (notities CGVS, p. 8-9). Uw pleegbroer/stiefbroer verblijft eveneens in Douala. Bovendien bezocht uw moeder haar familie in Douala in 2021 (notities CGVS, p. 18). Bovendien **ging u zelf ook naar Douala** om goederen in te kopen voor uw zaak (notities CGVS, p. 7). U heeft eveneens een **diploma** aan het Panafrican Institute behaald (Verklaring DVZ, vraag 11).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recent afkomstig te zijn uit Kwakwa, in Engelstalig Kameroen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst in Kameroen kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kwakwa, South-West Region, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Kameroen wordt momenteel grotendeels bepaald door de zogenaamde "Engelstalige crisis" (zie **COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire."** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot **de Engelstalige regio's North West en South West**. In de Engelstalige zone van het land vinden er actueel regelmatig confrontaties plaats tussen de Kameroense troepen en de verschillende gewapende separatistische groeperingen. Het geweld blijft dan ook voortduren in de Engelstalige zone, met een aantal piekmomenten. Zowel de overheidstroepen als de verschillende separatistische groeperingen maken zich in de Engelstalige regio's schuldig aan mensenrechtenschendingen. Wat **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient echter te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen bestaan tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen én dat er ook in Franstalig Kameroen Engelstaligen verblijven. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Kameroen is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Kameroense nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Kameroen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Kameroen of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Kameroen een reëel risico op ernstige schade loopt.

Verder wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek in orde te brengen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen.

In het kader van de huidige procedure legt u **een geboorteakte, een rijbewijs en uw bijlage 26** neer. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag eveneens een doorverwijsbrief van uw huisarts aan een psycholoog neer. Hierin stelt uw huisarts dat u lijdt aan posttraumatische stress, acute hepatitis b en

hypertensie. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de huisarts om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. Er wordt opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. **De doorverwijsbrief bevestigt dus dat u lijdt aan posttraumatische stress stoornis, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.**

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20/05/2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“Schending van artikel 48/3, 48/4 en 55/2 van de Vreemdelingenwet. Schending van artikel 12 1 a) Kwalificatie richtlijn 2011/95/EU. Schending van het artikel 1 D van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Schending van artikel 3 EVRM. Schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Schending van de richtlijnen van de UNHCR, 'Note on Burden and Standard of Proof,'.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]”

Eerste onderdeel

5.

Het is wegens deze negatieve interpretaties dat het CGVS geen geloof hecht aan het asielrelaas van verzoeker, terwijl bij een correcte appreciatie van verzoekers verklaringen en bewijselementen zijn asielrelaas wel degelijk zou leiden tot een andere beslissing.

Verzoeker overloopt en weerlegt daarom hieronder de aangehaalde argumenten.

6.

A. Verzoek internationale bescherming Griekenland

Het CGVS stelt dat de verwerping van het verzoek tot internationale bescherming in Griekenland de ernst en geloofwaardigheid van de vrees van verzoeker ondermijnt.

Verzoeker wenst in deze te benadrukken dat hij geen weet had van de verwerping van het verzoek tot internationale bescherming in Griekenland.

De verklaringen van verzoeker zijn in overeenstemming met de realiteit in Griekenland nu veel asielzoekers het land verlaten alvorens er een beslissing genomen wordt.

Verweerder houdt hier geen rekening mee. Verweerder weerhoudt enkel negatieve interpretaties.

7.

B. Herkomst Kwakwa in de South-West Region

Het CGVS stelt dat verzoeker zijn (recente) afkomst van Kwakwa niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verweerder houdt geen rekening met het post traumatisch stressyndroom van verzoeker en komt daardoor tot de verkeerde conclusie.

Verzoeker bracht immers een medisch stuk bij waaruit duidelijk blijkt dat hij aan een post traumatisch stressyndroom lijdt. Het spreekt voor zich dat dit gegeven mee dient te spelen bij het asielrelaas van verzoeker.

In deze gegeven omstandigheden is het aannemelijk dat verzoeker zich niet elk klein detail van zijn herkomstregio herinnert.

Verzoeker verdient om bovenstaande redenen het voordeel van de twijfel.

8.

C. Arrestatie door het leger en gevangenschap van twee weken

Verzoeker wenst vooreerst te benadrukken dat hij gedurende het verhoor duidelijke, heldere en volledig gelijklopende verklaringen over zijn arrestatie door het leger en de gevangenschap van twee weken heeft afgelegd.

Verzoeker lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom en heeft geheugenproblemen. Hij legde in het kader van zijn aanvraag internationale bescherming een gedetailleerd medisch attest neer waaruit blijkt dat zijn psychologische problemen mogelijk een impact hebben gehad op zijn herinneringen en het verloop van zijn persoonlijke onderhouden.

Dit attest is ook een indirect bewijs van de geleden folteringen en vervolgingen. De psychologische toestand van verzoeker ook een verklaring is voor de eventuele vaagheden en tegenstrijdigheden.

Het CGVS heeft het relaas van verzoeker duidelijk eenzijdig geanalyseerd : de tegenpartij heeft zich slechts op bepaalde zogenaamde ongeloofwaardigheden gebaseerd, zonder evenwel op een afdoende wijze aan te tonen waarom deze verklaringen als ongeloofwaardig beschouwd dienen te worden.

9.

D. Ambazonia Southern Cameroonians

Het CGVS stelt dat nu verzoeker pas na zijn aankomst in België lid is geworden van Ambazonia Southern Cameroonians, hij er niet ingeslaagd is zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Nochtans heeft verzoeker hier opnieuw duidelijke en samenhangende verklaringen rond afgelegd.

Verzoeker is sinds zijn komst naar België uiteraard nog steeds politiek actief maar in een andere grootorde dan enkele jaren geleden.

Verder in deze lijn steunt verzoeker zijn politieke kameraden in Kameroen nog steeds door maandelijks bij te dragen.

Hij is nog verder in deze lijn een "anglophone" in hart en nieren en zal dit altijd blijven nu het deel is van wie hij is.

Verzoeker kan zich niet ontdoen van het gevoel dat verwerende partij dit niet begrepen heeft.

De enige reden waarom hij niet meer op de voorgrond treedt, naast de angst hiervoor vervolgd te worden, zijn zijn achtergebleven familieleden.

Slotom is aldus dat verzoeker nog steeds zijn maandelijkse bijdrage om het bestuur van de Republiek Ambazonia functioneel te houden, bijdraagt. Hij heeft verder in deze lijn nog steeds contact met Ambazonia Southern Cameroonians-leden.

10.

D. Conclusie

Er kan geconcludeerd worden dat de bestreden beslissing onjuist is en tevens onvolledig gemotiveerd.

Verweerder blijft maar beweren dat het verhaal van verzoeker onaannemelijk is zonder werkelijk aan te tonen waarom dit zo is. Verweerder kan niet aan 'cherry picking' doen en de hand van enkele elementen de geloofwaardigheid van verzoeker trachten te ondermijnen. Het CGVS geeft aan elke verklaring immers een negatieve interpretatie terwijl de verklaringen van verzoeker duidelijk zijn en wijzen op een risico op vervolging.

Verzoeker is gematigd en heeft steeds geprobeerd een rustig leven te leiden in Kameroen. Verzoeker is een jonge man die zich zeer bewust is van de precaire situatie waarin zijn landgenoten zich bevinden. Verzoeker is aldus een politieke activist die zijn ongenoegen geuit heeft door deel te nemen aan verschillende politieke activiteiten en separatisten gedachtengoed te verspreiden.

Verzoeker zal door de overheid van diens herkomstland immers levenslang als politieke activist beschouwd worden.

Verzoeker vreest hiervoor nog steeds vervolgd te worden door de veiligheidstroepen en de autoriteiten in Kameroen.

Zoals hierboven uiteengezet, zijn de motieven om te besluiten dat verzoeker een ernstige vrees voor vervolging kent, overtuigend. Verweerder zoekt spijkers op laag water, geeft verzoeker absoluut niet het voordeel van de twijfel en kiest steeds voor de meest negatieve interpretatie.

Verzoeker heeft nochtans duidelijke verklaringen afgelegd over het politieke leven in Kameroen en diens standpunt hierover, over zijn vlucht en over de gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft moeten ondergaan. Verweerder heeft dan ook nagelaten een zorgvuldig onderzoek te voeren.

Het feit dat verwerende partij over een appreciatiemarge beschikt kan haar niet van haar onderzoekplicht ontslaan.

Verzoeker is tot het uiterste gegaan in zijn medewerkingsplicht en heeft alle vragen inhoudelijk beantwoord alsook getracht keer op keer te verklaren waarom hij niet op de hoogte is van bepaalde details.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van artikel 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van het artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951; Schending van het materiële motiveringsbeginsel, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Eerste onderdeel"

13.

Verweerder laat na te onderzoeken of verzoeker als vluchteling dient te worden erkend. Zij meent dit te kunnen besluiten omwille van de vermeende ongeloofwaardigheid van verzoeker. Gelet op het eerste middel, heeft verzoeker duidelijk gemaakt dat een dergelijk besluit onvoldoende in feite en in rechte gemotiveerd is.

14.

Verzoeker is een politiek bewuste man die het niet eens is met de handelswijze van de autoriteiten in zijn herkomstland. Verzoeker is een politieke activist die zijn ongenoegen geuit heeft door de separatistenleer te verspreiden.

Verzoeker lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom en heeft geheugenproblemen. Hij legde in het kader van zijn aanvraag internationale bescherming een gedetailleerd medisch attest neer waaruit blijkt dat zijn psychologische problemen mogelijk een impact hebben gehad op zijn herinneringen en het verloop van zijn persoonlijke onderhouden.

Gelet op het bovenstaande is het oordeel van verweerder te kort door de bocht. Verweerder oordeelt immers dat verzoeker als politieke activist, onvoldoende vrees op vervolging heeft.

15.

Met bovenstaande conclusie gaat verweerder bovendien ook voorbij aan een cruciaal element, namelijk het feit dat verzoeker gedurfd heeft kritiek te uiten op de overheid.

Door geen rekening te houden met dit element en dus met het specifieke profiel van verzoeker, komt verweerder tot de foute conclusie. Verzoeker vreest immers net omwille van zijn standpunt wat betreft de autoriteiten voor de vervolging door dezelfde autoriteiten.

Tweede onderdeel

16.

Verzoeker wijst verder op art. 48/7 Vw. : [...]

Verzoeker werd reeds gearresteerd door het leger en in gevangenschap gehouden voor een periode van twee weken. Hier gaat verweerder volledig aan voorbij.

Hij heeft derhalve al ernstige schade ondergaan en is rechtstreeks bedreigd met vervolging.

Verweerder maakt bovendien absoluut niet aannemelijk dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat de vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Verweerder liet na dit te onderzoeken, laat staan om de reeds opgelopen schade als een duidelijke aanwijzing te beschouwen.

Derde onderdeel

17.

Gelet op de omstandigheden en het specifieke profiel van verzoeker is het duidelijk dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een gegronde vrees voor vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep, namelijk zij die als tegenstanders van de autoriteiten worden aanzien.

Als politieke activist die kritiek uit op de autoriteiten maakt hij deel uit van groep die een groot risico op vervolging loopt. Derhalve dient hij erkend te worden als vluchteling."

In een derde middel voert verzoeker de volgende schendingen aan:

"Schending van artikel 48/4, 48/5 en artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke

administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Schending van artikel 3 EVRM."

Eerste onderdeel,

18.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet bepaalt:

[...]

19.

In de bestreden beslissing wordt niet getwijfeld aan de identiteit van verzoeker. Er is geen twijfel over het feit dat verzoeker afkomstig is uit Kameroen.

Gelet op de actuele slechte veiligheidssituatie in Engelstalig Kameroen en gelet op zijn afkomst is het aangewezen aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Het CGVS heeft in bestreden beslissing nagelaten op een zorgvuldige manier te onderzoeken of er effectief dient te worden over gegaan tot de toekenning van de status van subsidiaire bescherming. Evenwel komt hij tot de conclusie dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming nu er in Kameroen geen sprake zou zijn van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig, veralgemeend geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op blootstelling aan een in artikel 3 EVRM verboden behandeling dan wel een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c Vreemdelingenwet loopt.

Nochtans schrijft art. 49/3 Vw. voor dat er naast een onderzoek naar de vluchtelingenstatus een onderzoek naar de mogelijke subsidiaire bescherming moet plaatsvinden.

Gezien verzoeker heeft verklaard dat hij een risico loopt op de dood, dient het CGVS op zijn minst een daadwerkelijk en grondig onderzoek te ondernemen of om te kunnen beoordelen of er effectief een dergelijk risico bestaat in zijn regio.

Bovendien werd er onvoldoende nagegaan of er gronden bestaan om aan te nemen dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c, namelijk een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie, aangehaald door het CGVS dat Engelstalig Kameroen nog steeds een onveilig gebied is waar er verschillende gewapenden incidenten plaatsvinden. Hieruit blijkt dat het herkomstgebied van verzoeker nog steeds een onveilig gebied is.

Het onderzoek van verweerder zou aldus hebben aangetoond dat er wel degelijke gronden zijn om de subsidiaire bescherming aan verzoeker toe te kennen.

Het intern vestigingsalternatief is geen redelijk voorstel nu verzoeker zich net tegen de dominantie van het Franstalig Kameroen heeft uitgesproken.

Conclusie

Gelet op de graad van geweld, in verzoekers regio, is het niet overtuigend om te beweren dat er geen sprake is van een situatie waarin verzoeker een groot risico loopt. Verzoeker heeft zijn herkomst aannemelijk gemaakt en er is geen sprake van een reëel intern vluchtalternatief in Kameroen. Derhalve dient in ondergeschikte orde de status van subsidiaire bescherming toegekend te worden."

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een

"3. Track and trace aangetekende zending BPOST

[stukken 4-7: verwijzingen naar landeninformatie middels URL]".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “*middel*” vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen concreet geschonden zijn.

Verzoeker voert in het verzoekschrift de schending aan van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet, artikel 12, 1, a) van Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, het artikel 1, D van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Hij licht echter niet toe op welke wijze de bestreden beslissing door voormelde bepalingen geschonden wordt.

5. Met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker op 6 november 2018 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Griekenland en dat dit op 21 november 2019 werd geweigerd.

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij geen weet had van de verwerping van zijn verzoek in Griekenland. Verzoekers voorgehouden onwetendheid omtrent de weigering van zijn verzoek om internationale bescherming in Griekenland wijzigt echter niets aan het feit dat hem geen internationale bescherming werd toegekend in Griekenland. Deze vaststelling ondermijnt wel degelijk reeds de geloofwaardigheid en ernst van verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging.

Bovendien kan van iemand die vreest voor zijn leven en daarom internationale bescherming vraagt, worden verwacht dat hij zijn asielprocedure opvolgt en de eindbeslissing afwacht. In zoverre verzoeker verklaart dat hij Griekenland had verlaten vooraleer hij een beslissing had gekregen inzake zijn verzoek om internationale bescherming, doet ook dit gegeven afbreuk aan zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6. Verzoeker stelt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de posttraumatische stress stoornis waaraan verzoeker lijdt, zoals blijkt uit het door hem in de loop van de procedure neergelegd medisch

attest. Hij meent dat het in deze gegeven omstandigheden aannemelijk is dat hij zich niet elk klein detail van zijn herkomstregio herinnert.

Waar verzoeker in het verzoekschrift melding maakt van een medisch attest, dient opgemerkt dat verzoeker hiermee doelt op een doorverwijsbrief van zijn huisarts aan een psycholoog (administratief dossier, groene map, documenten voorgelegd door de asielzoeker). In deze brief stelt verzoekers huisarts dat verzoeker lijdt aan posttraumatische stress stoornis, acute hepatitis b en hypertensie.

Er dient vastgesteld dat verweerder wel degelijk heeft rekening gehouden met deze doorverwijsbrief, zo blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing.

In de mate dat de doorverwijsbrief gewag maakt van verzoekers psychische problemen kan hieruit echter niet worden afgeleid dat hij niet in de mogelijkheid is ten volle mee te werken aan de procedure inzake zijn verzoek om internationale bescherming.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden, zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, dienen in rekening worden gebracht (cf. artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet). Aldus dient te worden nagegaan of verzoeker, gelet op zijn achtergrond, in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen.

Te dezen kan vooreerst worden opgemerkt dat de asielpcedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is.

Verder meent de Raad dat op basis van de doorverwijsbrief van 19 februari 2020 niet besloten kan worden dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde om gedurende de procedure coherente en consistente verklaringen af te leggen in verband met zijn herkomstregio en de door hem beleefde gebeurtenissen. Immers, de doorverwijsbrief bestaat uit een korte paragraaf waarin louter wordt vermeld dat verzoeker lijdt aan post-traumatische stress, slaapproblemen en een spontane tremor in verzoekers handen, maar maakt geen melding van geheugenproblemen of een aantasting van verzoekers cognitief vermogen. Deze brief is bovendien opgesteld door een dokter in de algemene geneeskunde en niet door een ter zake bevoegd specialist. Het attest toont dan ook niet aan dat het cognitief geheugen van verzoeker dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen inzake zijn herkomstregio en de door hem beleefde gebeurtenissen en is derhalve niet van aard om de vaststellingen in de bestreden beslissing die de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst en asielslaas ondermijnen in een ander daglicht te stellen.

Voorts blijkt uit het dossier dat verzoeker in staat is aan het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming bij te dragen. Verzoeker kon gedurende de procedure antwoorden op alle vragen van de respectievelijke gehoren (verklaringen DVZ; vragenlijst CGVS; persoonlijk onderhoud van 18 mei 2022). Het persoonlijk onderhoud bij verweerder ging door in het bijzijn van zijn advocaat, die op het einde van het gehoor stelde dat verzoeker *“last heeft van een spontane tremor door de PTSD”* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 34). Ook verzoeker gaf doorheen het persoonlijk onderhoud tweemaal aan dat hij aan de PTSS lijdt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, p. 34). Noch verzoeker, noch verzoekers advocaat heeft echter aangegeven dat verzoeker omwille van de PTSS verhinderd was/is om volwaardige verklaringen af te leggen tijdens de asielpcedure. Noch hebben zij enige opmerking gemaakt over verzoekers onvermogen om deel te nemen aan de procedure ten gevolge hiervan.

Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat op correcte en begripvolle wijze vragen werden gesteld aan verzoeker. Het omstandig persoonlijk onderhoud bij verweerder nam bijna 4 uur in beslag (van 9u40 tot 13u30) en betreft aldus een valabel referentiepunt zonder dat verweerder of de Raad in de plaats treedt van de medische beroepsbeoefenaar.

De doorverwijsbrief vermeldt tevens dat verzoeker *“slechts 3u per nacht erg oppervlakkig [slaapt] en spontane tremor in handen [heeft] uit angst en stress van traumatisch gijzeling en marteling in Kameroen en gevlucht naar Nigeria, Turkije tot asielskamp Griekenland dan België”*. Te dezen dient opgemerkt dat een arts weliswaar kan vaststellen dat verzoeker aan de criteria voor een diagnose voldoet, doch

hij baseert zich hiervoor grotendeels op verzoekers verklaringen en kan niet inschatten of deze diagnose verband houdt met eventuele problemen die verzoeker in Kameroen gehad zou hebben. Waar medische beroepsbeoefenaars zich uitspreken over de (waarachtigheid van de) omstandigheden die aan de basis zouden liggen van verzoekers psychische gezondheidstoestand, doen zij echter aan waarheidsvinding, hetgeen niet tot hun bevoegdheden of opdracht behoort. *In casu* bevestigt verzoekers huisarts in de doorverwijsbrief dat verzoeker lijdt aan posttraumatische stress stoornis, maar kan hij geen uitsluitend bieden over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.

Uit de doorverwijsbrief is aldus niet op te maken dat verzoekers psychische problematiek hem verhindert om op volwaardige wijze verklaringen af te leggen inzake zijn herkomstregio, dan wel de reden(en) van zijn verzoek om internationale bescherming. De doorverwijsbrief en de hierin vermelde PTSS in hoofde van verzoeker geven bijgevolg geen nuttige en dienstige verklaring of verschoning voor de vaststellingen in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen aangaande zijn herkomstregio en asielmotieven.

7. Inzake verzoekers voorgehouden herkomstregio en het door hem voorgehouden vervolgingsrelaas motiveert verweerder terecht als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kwakwa in South-West Region (notities persoonlijk onderhoud dd. 18/05/2022 (verder notities CGVS), p. 7), in Engelstalig Kameroen. U verklaart dat u door het Kameroense leger werd opgepakt en gedurende 2 weken werd vastgehouden omdat u demonstreerde tegen de soldaten toen zij uw dorp aanvielen (notities CGVS, p. 23-24). U verklaart verder dat u niet naar Kameroen kan terugkeren omdat uw werkgever Jean-Claude Onana met het leger samenwerkt, betrokken is bij de overheid en u eveneens problemen zal bezorgen.

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uit volgende vaststellingen blijkt immers dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde (recente) herkomst uit Kwakwa, South-West Region, in Engelstalig Kameroen.

*Gevraagd naar de laatste grote gebeurtenis in Kwakwa voor u vertrok, verklaart u dat de raid in april 2018 gebeurde (notities CGVS, p. 16). Gevraagd wat er toen gebeurde, blijkt uit uw verklaringen dat ze (het leger, het regime) de jongeren steeds wil onderdrukken, dat er separatistische strijders zijn en dat het leger door de aanvallen op dorpen in de Engelstalige regio de toegang tot Nigeria kan behouden en mensen kunnen tegenhouden. Gevraagd of er niets gebeurd was in Kwakwa, geen aanvallen of manifestaties, die aanleiding gaven tot deze aanval, verklaart u dat er wel manifestaties waren in grotere dorpen zoals in Mbonge, maar dat Kwakwa een klein dorp is en dat er niets gebeurd was. Gevraagd of er maar één raid in Kwakwa gebeurde, of meerdere, verklaart u dat er van 13 tot en met 15 april 2018 aanvallen gebeurden (notities CGVS, p. 17). Gevraagd of er aanvallen gebeurden in een periode van 6 maanden voor de door u aangehaalde raid, verklaart u eerst dat er vele aanvallen waren en dat er niets over was van Kwakwa toen u “vrijgelaten” werd. Nogmaals gevraagd of er in de 6 maanden voor uw arrestatie aanvallen waren, verklaart u uitdrukkelijk dat het niet in Kwakwa was en noemt u enkele dorpen en steden in de omgeving. Opgemerkt dat het over Kwakwa ging en **ter bevestiging gevraagd of dat dorp in die periode voor uw arrestatie niet aangevallen werd, bevestigt u dat.** Gevraagd of er in de laatste 6 maanden voor uw vertrek uit Kwakwa iets anders in Kwakwa zelf gebeurd was, verklaart u dat er wel militaire trucks voorbijkwamen om te surveilleren in de regio, maar dat ze gewoon passeerden en weer verder gingen zonder dat ze iets deden. Later blijkt uit uw verklaringen dat Kwakwa in de **avond** werd aangevallen (notities CGVS, p. 26). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat soldaten het **buurdorp Kombone binnendrongen op 14 januari 2018 en er een veiligheidsoperatie ondernamen na de moord op twee gendarmen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).** Uit deze zelfde informatiebron blijkt dat de veiligheidsdiensten de daaropvolgende ochtend van Kombone naar het buurdorp Kwakwa gingen en dat huizen en bezittingen op grote schaal vernietigd werden.*

Het is niet aannemelijk dat u helemaal geen weet heeft van de aanval op Kwakwa en Kombone in de maand januari 2018. Geconfronteerd met uw onwetendheid omtrent deze aanval, verklaart u vooral in Buea geweest te zijn en er gewoond te hebben (notities CGVS, p. 27), wat in tegenspraak is met uw eerdere verklaringen dat u als kind in Buea woonde (notities CGVS, p. 10) en u voor uw vertrek uit Kameroen 20 jaar in Kwakwa verbleef (Verklaring DVZ, vraag 10). Bovendien bezocht u uw (pleeg)ouders in Kwakwa, waardoor u toch op de hoogte moet zijn geweest van eerdere aanvallen op het dorp. Uw verklaringen komen niet overeen met de informatie waar het CGVS over beschikt, wat de geloofwaardigheid van uw herkomst grondig aantast.

*Daarenboven, gevraagd wat u over **Kembone** weet, denkt u dat het de naam van Jean Claude is (notities CGVS, p. 15), maar herkent u het niet als een buurdorp (informatie toegevoegd in uw*

administratieve dossier). De gevraagde dorpen Bole, Marumba en Boa herkent u evenmin. Hoewel u wel weet dat het dorp Kwakwa onder de stad Mbonge valt (notities CGVS, p. 10), kan u de **ligging van Mbonge niet correct situeren**. U verklaart immers dat u van Kwakwa eerst door Buea moet gaan om naar Mbonge te gaan. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat Kwakwa gelegen is op de weg die van Kumba naar Mbonge leidt, en dat u dus allerm minst via Buea – wat ten zuiden van Kumba gelegen is - naar Mbonge moet gaan. Het is verder evenmin aannemelijk dat u **tussen Kwakwa en de grensovergang Ekok enkel het dorp Ekom weet te situeren** (notities CGVS, p. 26-227), hoewel uit uw verklaringen blijkt dat het een dag duurt om de afstand tussen Kwakwa en de grens te overbruggen. Uw onwetendheid omtrent dorpen in de omgeving van Kwakwa tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw herkomst uit Kwakwa verder aan.

Aangaande Jean Claude, uw werkgever in Kwakwa, wordt verder opgemerkt dat u voor het CGVS aanvankelijk verklaart dat zijn volledige naam **Jean Claude Onana** is (notities CGVS, p. 14) en dat hij geen andere namen heeft. Later gevraagd wat u weet over het plaatsje Kembone, verklaart u te denken dat het één van de namen van Jean Claude is (notities CGVS, p. 15). Voor de DVZ verklaarde u echter meermaals voor **Jean Claude Mbaye** gewerkt te hebben (Verklaring DVZ, vraag 12 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Verder verklaart u de ene keer dat **Jean Claude altijd in de hoofdstad** is (notities CGVS, p. 15), om later te verklaren dat hij **ook in Kwakwa was op het moment dat Kwakwa aangevallen** werd en u werd vastgehouden (notities CGVS, p. 29-30) en dat u hem toen zelfs gezien heeft. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw werkgever in Kwakwa, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst en problemen verder aantast.

Gelet op het voorgaande maakt u uw recente herkomst uit Kwakwa, South-West Region, niet aannemelijk.

Daarenboven legt u inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af m.b.t. het door u geopperde asielrelaas, nl. dat u twee weken werd vastgehouden door het Kameroense leger omdat u deelnam aan een protestactie in Kwakwa en Jean Claude Onana u eveneens problemen zal bezorgen (notities CGVS, p. 23-24).

Zoals eerder reeds opgemerkt legt u **tegenstrijdige verklaringen af aangaande de naam van Jean Claude** (zie supra). Verder verklaart u voor het CGVS dat hij lid is van de overheidspartij CPDA (notities CGVS, p. 14), hoewel uit beschikbare informatie blijkt dat de overheidspartij CPDM (Cameroon People's Democratic Movement) is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien verklaart u voor de DVZ dat u Jean Claude informeerde over de kritieke situatie (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1 + vraag 3.5), nl. dat het dorp aangevallen werd, en dat u bij Jean Claude opgepakt werd door militairen, hoewel u voor het CGVS verklaart dat u Jean Claude pas zo'n 4 dagen na uw arrestatie zag (notities CGVS, p. 29-30). **Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dus dat u hem niet informeerde over de situatie voor u gearresteerd werd.** Verder verklaart u voor de DVZ dat u samen met andere personen **in een kooi voor kippen opgesloten** werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1 + vraag 3.5), hoewel u voor het CGVS verklaart dat u in een **opslagplaats** voor o.m. koffie en kokos werd vastgehouden (notities CGVS, p. 24 + p. 31-32). Verder verklaart u meermaals na twee weken **vrijgelaten** te zijn (notities CGVS, p. 17 + p. 24), terwijl u elders verklaart dat u **ontsnapt bent toen het transport waarmee u naar een andere stad gebracht werd in een hinderlaag gelokt en aangevallen werd** (notities CGVS, p. 24 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gevraagd of u na uw aankomst in België nog iets gehoord heeft over Jean Claude, verklaart u niets meer over hem te weten (notities CGVS, p. 25-26), maar denkt u dat hij nog steeds actief lid is van de politieke partij. Gevraagd of u daarnaast nog iets over hem gehoord heeft en dat u met hem ook niet meer gesproken heeft, verklaart u niet met hem gesproken te hebben. Later tijdens het onderhoud gevraagd of u **sinds april 2018 nog iets over hem gehoord heeft, antwoordt u ontkennend** (notities CGVS, p. 30). Gevraagd waarom u denkt dat u actueel nog problemen krijgt aangezien u al 4 jaar geleden Kameroen verlaten heeft, legt u zeer algemene verklaringen af aangaande de Engelstalige crisis en dat mensen uit de diaspora gevisieerd worden (notities CGVS, p. 32-33), "u kan er echter niet precies over vertellen, maar ze kunnen u naar Jean Claude overbrengen."

Uit uw verklaringen omtrent uw contacten met uw familie in Kameroen blijkt evenmin dat zij actueel enige problemen ondervinden omwille van uw betrokkenheid bij de gebeurtenissen in Kwakwa (notities CGVS, p. 8-9 + p. 18-20).

Gezien het voorgaande, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. de problemen die u zou gehad hebben met het Kameroense leger en Jean Claude Onana. Dit ondermijnt uw verblijf in de regio South-West nog meer."

Verzoeker voert, behoudens verwijzingen naar zijn PTSS, geen dienstig of concreet verweer ten aanzien van voorstaande motiveringen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad bijgetreden.

7. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij sinds zijn komst naar België nog steeds politiek actief is maar in een andere grootorde, dat hij in deze lijn zijn politieke kameraden in Kameroen nog steeds steunt door maandelijks bij te dragen en dat hij een 'anglophone' in hart en nieren is. Hij meent dat verweerder dit niet begrepen heeft. Hij wijst erop dat de enige reden dat hij niet meer naar de voorgrond treedt, naast de angst hiervoor vervolgd te worden, zijn familieleden zijn.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België lid zou zijn van Ambazonia Southern Cameroonians en zijn beperkte activiteiten in België (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24-25), noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

Het is ook niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat.

8. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat hij behoort tot een bepaalde sociale groep, met name zij die als tegenstanders van de autoriteiten worden aanzien, dient vastgesteld dat verzoeker zijn voorgehouden politiek engagement niet aannemelijk heeft gemaakt, laat staan dat hij door de Kameroense autoriteiten als tegenstander zou worden beschouwd.

9. Verweerder motiveert in de bestreden beslissing als volgt:

"U verklaart verder dat u evenmin naar Kameroen kan terugkeren omwille van uw medische situatie, u heeft immers hepatitis B (notities CGVS, p. 33). U verklaart hieromtrent enkel dat u er niet behandeld kan worden en dat er geen controle zal zijn. Gevraagd hoe het komt dat ze u in Kameroen niet kunnen behandelen, verklaart u dat er **geen goede medische faciliteiten** zijn. Hoewel u verklaart dat het als iets slecht en niet normaal gezien wordt, legt u zelf geen verklaringen af omtrent uw medische situatie wanneer gevraagd wordt naar de redenen dat u niet kan terugkeren naar Kameroen (notities CGVS, p. 23-24). Voor de DVZ legt u bovendien geen verklaringen af waaruit blijkt dat uw medische situatie een reden is dat u niet naar Kameroen kan terugkeren (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8).

De situatie van personen met hepatitis B in Kameroen is bovendien niet van die aard om te besluiten dat elke persoon met hepatitis B, louter omwille van zijn of haar medische situatie een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen

gelden. Zulks moet steeds in concrete, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond.

Uit informatie blijkt immers niet dat er gewelddadige acties ondernomen worden tegen personen met hepatitis B (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien blijkt uit informatie dat de Kameroense overheid werkt aan de verzorging, behandeling en steunverlening aan personen met hepatitis B en dat er wordt gewerkt aan preventiecampagnes.

Uit het voorgaande blijkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dermate geïsoleerd en systematisch gediscrimineerd te zullen worden dat u hiervoor nood zou hebben aan internationale bescherming, te meer nu op verschillende niveaus in Kameroen, zowel van overheidswege als door diverse (internationale) organisaties en instellingen, inspanningen worden geleverd voor de verbetering van de levensomstandigheden van personen met hepatitis B, m.b.t. zowel de gezondheidszorg als stigmatisering. U toont bijgevolg niet aan dat er in uw concreet geval sprake is van zeer uitzonderlijke omstandigheden en dat de mogelijke discriminatie die u eventueel zou ondergaan in geval van terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw besmetting met het hepatitis B-virus een vervolging inhoudt in de zin van artikel A (2) van het Verdrag van Genève.

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

10. Met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker over een netwerk beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala. Zo wonen verzoekers oom en tante langs moederskant in Douala en verblijft verzoekers pleegbroer/stiefbroer eveneens in Douala (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9). Bovendien bezocht verzoekers moeder haar familie in Douala in 2021 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18) en ging verzoeker zelf ook naar Douala om goederen in te kopen voor zijn zaak (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Tevens blijkt dat verzoeker hoogopgeleid is. Zo heeft verzoeker een diploma aan het Panafrican Institute in Buea behaald (Verklaring DVZ, vraag 11).

11. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen wordt in navolging van verweerder besloten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt recent afkomstig te zijn uit Kwakwa, in Engelstalig Kameroen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers recente herkomst in Kameroen kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in Kwakwa, South-West Region, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens verzoeker in deze regio hebben voorgedaan.

12. De door verzoeker in het verzoekschrift bijgebrachte informatie (stukken 4-7 bij het verzoekschrift) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas. Derhalve is verzoekers verwijzing in dit kader naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Mede gelet op de hogere vaststellingen inzake zijn asielmotieven blijkt dat verzoeker geen specifiek element aanvoert inzake de subsidiaire beschermingsstatus zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, a) en b).

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op haar werkelijke regio van herkomst en verblijfplaats(en). Het is nochtans de taak van verzoeker om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader dient benadrukt dat het de Raad niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële problemen en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofd niet voorhanden is.

Verzoekers loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in het Engelstalige gedeelte van Kameroen (stukken 4-7, bij verzoekschrift) is, gezien verzoeker heeft nagelaten de waarheid te vertellen over zijn verblijfplaats(en) voor zijn komst naar België en zijn herkomst uit Kwakwa, South-West Region hoegenaamd niet aantoon, in deze niet dienstig.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat het intern vestigingsalternatief geen ernstig voorstel is omdat verzoeker zich net tegen de dominantie van Franstalig Kameroen heeft uitgesproken, dient er vooreerst op gewezen dat verweerder geen intern vestigingsalternatief heeft voorgesteld en in tweede instantie dat verzoeker zijn voorgehouden politiek profiel niet heeft aangetoond. Daarenboven werd hoger (punt 10) vastgesteld dat verzoeker beschikt over een netwerk in Douala.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

W. MULS